

Necnon etiam precor Lympham & Bonum eventum; quoniam sine aqua misera agricultura, sine successu ac bono eventu, frustratio est. Hinc Dij Consentes, quasi Consistentes, quia si omnes propitij, cuncta cadunt ad votum. Hac de causa singulis his Dijs sacrabantur singuli menses, uti videbimus in uniuscujusque Isagog. Adi Ludov. Vives in August. 4. de Civit. cap. 23.

Virtutes cultae, ut Numina.

4 Haud quievit Ethnicorum aviditas in Numinibus ascititijs Indigetum, quorum merita rapuerunt divinitatem; & finxerunt etiam uti Numina, Virtutes per quas raperunt: nimirum illas, quae in coelum concedebatur ascensus, illis quos amavit Jupiter aequus. Unde Numina (Nomina prorsum) nota, & discipulata, Virtus, Honor, Bona mens, Fides, Spes (charitas nec audita) pietas, pudicitia, quies, liberalitas, Majestas, pax, amicitia, concordia, salus & felicitas. Brevius, virtutes morales, & illarum temporarij fructus; propter quas (quia flagitijs & criminibus damnandi aeterno supplicio, cum nulla virtutis actio sine praemio; dedit illis Deus verus (non Dij, qui nihili, etfi colebantur) regna, libertatem, salutem, & caeteros temporales honores; ut astruit Augustin. 5. de Civit. cap. 12. Beatum dixerunt populum, cui haec sunt? Beatus populus, cujus Dominus Deus ejus. Hi Dij ab Ethnicis culti, in quibus aliqua bonitas, vel aliquomodo: at eò devenit insania; ut noxia quoque enixè venerentur.

Etiā mala.

5 Dij Miscellanei hi dicuntur à Rosino d. cap. 21. Refragor profecto. Primos in orbe Deos fecit timor. Quippini caeci sine veri Numinis cognitione, adorarent, quod timerent? Quenam in his mixtura, ut illa hujusmodi Numina haberent nomina? Miscellanea erunt Auctoris, non commentitiae Deitatis. Origo erroris coram est. Vel inter Ethnicos, ut latè diserui, Tom. 4. T. 5. à n. 28. inolitum, mortalibus adesse Agathodæmones & Cacodæmones; bonos scilicet Genios & malos, quos vocamus, & illi etiam Angelos vocavere. A bonis bona, à malis mortales experiebantur mala. Quapropter cum ab illis veritas corrumpere-tur; Numina finxerunt maligna, & benevola. Deos, malorum averruncatores, & cru-

ciatus acerbitate inferentes. Hinc apud Aegyptios Numina apotropæa, id est, propitia; & antitechnia, hoc est, contraria; illa, nomine Osiridis; haec Typhonis. Hoc intuitu: Numina, in ovo aureo, 24. Numina, seu bona, inclusa ab Orimaze: quod reticiscens Arimanius permiscuit in ovo aureo opposita 24. mala Numina: vid. Kircher. in Obelise. Pamphil. lib. 2. cap. 10. distinct. 2. Ethnici hujusmodi notitia tam mala, quam bona adorabant ut Numina. Bona, ut venirent & mala expellerent; mala ne venirent, vel citò abessent. Unde colebant, non amantes sed timentes, Pallorem & Pavorem, Tempestatem, Febrem, Mortem, Fugam, Rediculum, Luctum, Morbum, Famem, Egestatem, Laborem, Servitutem, Metum, Bellum, Furias, Parcas, Senectutem, Discordiam, Satyros, Faunos, Sirenes, & sexcenta alia daemonia; ut describit Virgil. 6. Aeneid. à 273. in faucibus Orci, Rosin. d. & Alex. Neapolit. lib. 6. cap. 4. Haecine turba Deorum apud Græcos & Romanos, quorum superstitionibus non solum orbis tinctus, sed imbutus, in erroribus summersus, uti videbimus. Dedi ergo cor meum, ut scirem è litteris sacris prudentiam atque doctrinam: ex Ethnicis errores & stultitiam. Agnovi, quod in his quoque esset labor, & afflictio spiritus. Eccle. 1. 17. Quod vetustas habuit sacrum, Christiana posteritas fecit esse ludibrium. Videamus ergo (ut ait Cyrill. Alexandrin. Homil. 6. Contr. Nestor.) studium ignorantia. Aetas etiam animum tulit: dicamque cum Hieronymo, Epist. 2. In hoc opere pro arate tunc lusimus: & calentibus adhuc rhetorum studijs, atque doctrinis; quadam scholastico flore depinximus.

Quae Numina bona & mala?

Orum Zoroastrianis.

6 In hoc itaque studium, maximumque in Deorum imagines exponendas sine expositione: quas enixè erui (praeter expressas à Chartario & Albrico) ex rudibus Antiquitatis, numismatibus, monumentis, emblematis symbolis; quae quidem deserviunt ad informandos, & reformandos mores, modò in bonum rationalemque sensum retorqueantur. Sic itur ad astra.

* * *

JA

JANUARIUS. ISAGOGEMENSIS.

PRIMUS hic mensis à Numa, postque à tempore Jul. Caesaris apud Romanos, & sub Junonis tutela, sicut ejus in Zodiaco coeleste Signum. Manil. 1. Astron. cap. 12. Gyrald. de Mensib. Macrob. 1. Saturnal. cap. 7. & Alex. ab Alex. 3. D.G. cap. 24. Sol die 21. percutit Aquarium (domum principalem Saturni, cujus detrimentum in Leone: Christoph. Clavius, in cap. 1. Spher. à Sacro-bosco, Paul. Gallucius, lib. 2. Theatri Mund. cap. 9. Berchor. in Reductor. lib. 5. cap. 20. ex quo Grannuyse, aliàs Bartholom. Anglicus, de Propriet. rer. lib. 8. cap. 20.) & residet in Capricorno: quod quidem signum

Aquarius.

est casus Jovis & exaltatio Martis. Pingitur Aquarius Urnam tenens, & quasi aquam effundens. Est Signum aereum, masculinum, fixum diurnum. Domini aut Praesides ejus triplicitatis sunt Saturnus in die, Mercurius nocte, & Jupiter particeps. De triplicitate est tertia. Ita AA. praefati. Prima Facies Aquarii est Veneris, secunda Mercurij, tertia Lunae. Pontan. de Reb. coelestib. lib. 1. cap. 22. & Misael, cum Marciano. Aquarius est domicilium Saturni. Dicitur Domus amicitiae, mercatus, & fortunae, Regis & militis, augmenti, divitiarum & ministrorum (jdem AA. additque Dariothus) Fiduciae, spei, & amicorum, gaudiumque Jovis. Haec domus dicitur Bonus demon. Judicij hujusmodi dementiae parco, nolens falcem mittere in messem alienam; sed rideo, quod licet. Fines Aquarii sunt quinque in decursu Solis per gradus ejus 30. quae patent Planetarum ditiones. Primi sex Aquarii gradus (qui ab Astronomis dicuntur partes) sunt Saturni, sex seqq. Mercurij, octo Veneris, quinque Jovis, & reliquae partes quinque Martis. Partes, quae Saturno dicatae, maleficae sunt & infelices: quae Mercurio, in industriam ac dexteritatem influunt, peritiam in expeditione, scientiam legum, instituendi rationem, doctrinarum cognitionem, ingeniumque admodum versatile, cum innata quadam aptitudine ad res ministrandas & administrandas. Quae Veneri, summam pietatem & amicitiae studium, veri honestique amoris affectionem. Quae Jovi, fortunam, gloriae & famae respectum, invidiamque à socijs ac fratribus insectatoribus. Denique quae Marti, socordiam, ignaviam, praecipitemque mentem in omne flagitium, sine cruciaminis ac torturae formidine: Ptolem. in Judicij, & Jovian. Pontan. d. cap. 23. & lib. 5. cap. 11. Idem ibid. astruit (causasque exponit, quas videtis) Taurum oriente Aquario, culmen coeli tenere; occasum, Leonem, inaque Scorpionum. Unde quibus Aquarius in genitura ascenderit; ex Saturno potentes, ex Mercurio cruditi, ex Venere religiosi, ex Jove benefici & munifici; atque ex Marte, gratia dignatorum ac fautorum vacui. Io! Festinemus nasci sub hoc horoscopo. Quibus Aquarius culminaverit, laborabunt hominum invidia, maximè dignitatibus ac honoribus fungentes, fortunaeque volubilitate quassabuntur. Qui in occasu, vitia inerunt corpori, sed senectus bona & opulenta. Papae! Plaudite inanibus. His auditis, non ridebimus? Tenente occasum Aquario, contriangularia Signa, Libra & Gemini felici tventur aspectu. Haecine Signa summè debilia sunt in imo cardine Aquarii: quapropter tunc nati, obnoxij laboribus, incommodis, periculis, maximè in aquis, vel juxta aquas. Idem ibid. reliqua referentur in Decurijs. Manil. lib. 4. cap. 1. à v. 260. & cap. 2. à v. 70. succinit, ictus ejusdem apidis morfu:

Fjus imago, & qualitas: triplicitas, & ejus Re-flores.

Facies.

Domus, Bonus demon.

Fines seu termini Aquarii.

Horoscopus & configuratio.

Influxus.

Tom. I. Ephem.

A

Quem

Quem siquem sanctum velles, castumque probumque,
 Hic tibi nascetur, cum primus Aquarius exit.
 Cognatas tribuit juvenilis Aquarius artes
 Cernere sub terris, undas inducere terris;
 Ipsaque conversis aspergere fluctibus Astra
 Quippe etiam mundi faciem, sedesque movebit
 Sidereas, caelumque novum versabit in orbem:
 Mite genus, dulcesque fluunt ad sidera partus:
 Pectora nec sordem, faciles in damna feruntur:
 Nec deest, nec superest census. Sic profuit Urna.

Manil.

Stella Aquarij. Comete in Aquario.

2 Aquarium, quem Graeci dicunt Hydrochoonta, constantem stell. 42. (ut placet Clavio, Constell. 32. & Galluc. lib. 5. cap. 35.) prim. magnitud. 1. tert. 9. quart. 18. quint. 13. sext. 1. Influxus Cometæ in aliqua ex Aquarij stellis, exponitur à Firmico, quem pedibus sequitur in Tractat. de Comet. Francisc. Junctin. in Astrologia Specul. ubi: Si apparuerit (inquit) in Signa Aquarij aliqua ex stellis Cometis; significat multitudinem praliorum, interfectiones & cruciatus: morient aut Principi aut Regi in parte Orientis. Ad hæc, infirmitates, aëris obscuritatem, tonitruum, fulgurum & fulminum impetu. Præter pestem etiam luctuosam, etiam multorum summorum virorum inopinatum obitum. Congaudeas de haccine mirifica scientia: vel dic, aptius, Deus super omnia. Finxerunt Prisci fuisse Aristæum, apum inventorem (de quo Virgil. 4. Georgic. à v. 287. & Ovid. 1. Fastor. à v. 363.) qui summis precibus à Dijs impetravit ventos Euros, qui quotannis in rigore ætatis proflant post Canicula exortum, vocanturque Etesia ab Etos, Græcè, Annus. Unde venti quasi annualès: quia ex ventis cunctis eodem tempore, quotannis redeunt. Strabo, lib. 3. Alij Etesias dicunt Favonios, de quibus suo loco, Menf. Jul. Adi Plin. lib. 2. cap. 47-18. cap. 28. & Aul. Gell. lib. 2. cap. 22. Hi enim saluberrimi flatus calores Solis refrigerant per continuos quadraginta dies, ne nimio æstu fruges lædantur: qua de causa Aristæus in coelum, propitiante Jove, elatus, ibi Aquarius factus est. Galluc. & Alexand. Piccolomineus, Opuscul. de Stell. fixis. Signum præfarum fuisse Ganymedem, ab Aquila ex Ida in coelum sublatum; arbitratur Natal. à Comitib. 9. Mytholog. cap. 13. qui quidem ad Deorum convivia suffectus pro filia Junonis, Hebe, Dea Juventutis perpulchra; quia pluvia in hyeme sequitur pulchritudinem Autumni. Idem ibid. lib. 2. cap. 5. & Joann. Stoflerin. in Spher. Procli. De Juventute, ejusque imagine profert Hemelar. Aur. Numism. Tab. 27. Imago Juventa, sive Juventutis, florida propter adolescentiam. Est autem Dea juventutis præses: pateram sinistra tenens, dextrâ nescio quid in catinum, sive labrum adstans inspergit. Hanc Graeci Heben vocant, & Herculi nuptiam fabulantur. Post anno V. C. 561. in principio anni (ut refert Liv. lib. 36. sct. 87.) Juventutis adem in Circo Maximo C. Lucin. Lucullus Duumvir dedicavit; voverat eam sexdecim annis ante M. Livius Cos. quo die Asdrubalem exercitumque ejus cecidit, & ludi facti. Principio ejus anni, duos boves dominos in Carinis per scalas pervenerunt in regulas adificij. Eos vivos comburi, cineremque eorum deici in Tiberim aruspices jusserunt. Tarracina nunciatum est, lapidibus pluisse, Minturnis adem Jovis & tabernas de celo tactas esse. Vulturini in ostio fluminis duas naves fulmine ictas conflagrâsse. Eorum prodigiorum causa, libros Sibyllinos ex S. C. decem viri cum adissent, renunciant, jejunium instituendum Cereri, &c. Vir ergo Juventutis Ganymedes. Pincerna constitutus est Deorum, super quorum manus infundebat aquam; ut constaret quanta lautitia in repumicata fastidiosa Deitate. Berchor. & Grannuyf. d. Hi sunt Ganymedis honores, quos ægrè ferebat Juno, de quibus Virgil. 1. Æneid. v. 33. Augustin. 18. Civit. cap. 13. ibi Ludov. Vives. Claud. Minos in Emblem. 4. Alciat. ex Ovid. 1. Fastor. v. 652. & lib. 2. v. 145. ubi:

Ovid.

Jam puer Idæus mediâ tenuis eminet alvo,
 Et liquidas misto nectare fundit aquas.

Idem dixerunt Nigidius, & Hyginus in Astronomic. Poetic. lib. 2. cap. seu fabul. 30. & utrumque amplexus est Germanic. Cæsar in Arat. Phœnom. cap. 23. Hegefanax, & Paulus Marfius in loc. cit. Ovid. referunt Urnam Aquarij ad diluvium Deucalionis Theffali; eò quòd illo regnante tanta è cœlo copia aquarum, ut iterum cataclysmus crederetur. Adi Delrium in Senecæ Thyest. v. 864. etfi Stoicus dubitet, dicens:

Senec.

Frangetque tuam, quisquis sis, urnam.

Cecrops.

3 Eubulus, & alij apud eisdem, & Anton. Constant. in 2. Fastor. cit. contendunt, Aquarium fuisse Cecropem, Athenarum Regem, & illius Urnam insigne Antiquitatis: etenim pridem ille regnavit, quàm vinum esset inventum: urnaque pingitur, quoniam in Sacris erat aquæ usus, antequàm vinum. Insigniter præ Priscis comminiscitur Pontanus, mentem in pascua ludicrè mittens. Astruit ergo Aquarium fuisse juvenem validum ætate Sa-

tur-

tum, cui senex custodiam vigilem credidit coelestis arcis, in expugnatione Gigantum anguipedum. Excluso à juvene clàm in fossa, vallante cœli adamantinos muros, tumido Eridano, alijsque fluminibus, impetè ruptis cataraetis, in irruentes immisit, absumpsit, atque suffocatos summersit.

His ælis, postquam cœlo pars parta, Tonantem
 Admonuit decoris tanti, gratusque Senatus
 Decrevit meritis factum illustrare trophæis.
 Effulsit stellis juvenis, diffulsit & amnis
 Conspicuis: fac nusque manet regalibus astris
 Perpetuum, & magis celebratum est nomen Aquari.

Pontan.

4 Orto Aquario, oritur Procyon (seu Canis Major & Virgo, ut referunt Junctin. & Alstedius in Kalendar. Astronomic. Etiam Pegasus juxta Aratum & Hyginum. Manilij judicio, etiam Cepheus, Cassiopea & Aquila. De his extremis dicemus opportuniore loco. De Pegaso fictum è guttis sanguinis exsècti Medusæ capitis genitum (Ovid. 4. Metam. fab. ult. Hygin. fab. 1. & de Astron. lib. 2. fab. 19. Fulgent. 1. Mytholog. cap. 26. Germanic. d. cap. 15. & Aratus) alatum & cornutum, ignem ispirantem, ac ferreos pedes habentem. Ita Anselm. de Imagin. Mund. lib. 1. cap. 27. Post hancvictoriam, in eo à Perseo partam, & aliam propter Andromedam, evolavit in Heliconem, illoque saxum percutiente, mirè Hippocrene elicitur, idest, fons equinus. Pausan. cap. 46. & 74. qui cap. 47. asserit, hoc in fonte Minervam Pegasus frenasse; sicque Bellerophonti opitulantem adversus Chimæram, tradidisse: propterea juxta Corinthum habuisse fanum, cognomento Minerva Frenatrici; cujus Signum (seu imago) ligneum, sed facies, manus, imique pedes ex candido lapide. Pausaniæ suffragantur Palæfatus, 1. de Fabul. non credend. cap. 29. Goltz. in Græcia, Tabul. 12. & 13. & Natal. Comes, 7. Mythol. cap. 1. Pegasus dictum à Pegoos, idest, Oceani fontibus, ubi natus ex Medusa & Neptuno, caprumque à Bellerophonte, cum ex Pyrene, Corinthio fonte biberet; censet Strabo, lib. 8. Hic tanto dono, seu felicitate tumidus, impositus equo, in cœlum ascendere ausus est. Arrogantiam tunc temeritatis vindex, Jupiter Optimus arte, non fulmine arcuit: immittens igitur cœstrum pennato equo, cujus acrimoniâ ageretur in rabiem, audacem compescuit, & fato tradidit: igitur Pegasus stimulo percitus equitem præcipitem, attonitumque allisit ad saxa; tuncque per aëra volans, pervenit in cœlum ad Jovis præsepe, de quo Menf. Jun. Aurora in cœlo Pegasus videns, impetravit à Jove, ut eo vecta (quippe dedecebat teneram virginem iter ita longum quotidie pedestrem agere, sicut illud usque) cursum præcederet Solis. Natal. Com. d. lib. 9. cap. 4. & Chartar. in Apolin. fol. 67. Aliâ etiam fabulâ ornatur theatrum: Gallucius loc. cit. & Hyginus (cum fas sit, vel si crimen, impune, quòdlibet longè positus de sideribus mendacium) finxerunt festivè, Menalippen, Chironis filiam (quæ gravida furtim, profugit in Pelion, patris formidans severitatem) miseratione Deorum conversam in equam, ne Chiron præsentiret partum. (Ovid. 2. Metamorph. fab. 10. filiam Chironis in equam mutatam, Ocyroën dicit: alij Thetim) cujus pulchritudine & elegantia Dij allecti, transfulerunt in astra; sed non equæ, sed equi nomine insignitam, dimidiamque apparere, quod noluerit sciri foeminam esse: verum non fugit patrem, quem illa semper fugit: etenim absconditur, dum oritur Centaurus, qui dicitur aliàs Chiron. Jovian. Pontan. lib. 5. cap. 22. qui in Uran. lib. 5. canit:

Illustrans vestigia fama,
 Pegasus hinc calo micat: hinc exordia fontis
 At fama memor, assuetas in pectore curas
 Nascentum ingeminat, quibus arma, levesque sequantur.
 Quadringes, versentque agiles in pulvere currus.
 Quandoquidem assuetus pravis, assuetus & herbis,
 Illarum studia ingenerat, nec inutile succi
 Præsidium meditans, & opem mortalibus agris,
 Quorum opera illatus cœlo inter sidera fulget.

Influxus Pegasi.

Pontan.

Multa congerunt in propositum Constant. & Marfius in 3. Fastor. Ovid. qui v. 445. subdit: Creditur hic casa gravida cervice Medusæ Sanguine respersis profuisse guttis Hinc super nubes, & subter sidera lapsa Cœlum pro terra pro pede penna fuit. Jamque indignanti nova frena receperat ore

Ovid.

Tom. I. Ephem.

A 2

Cum

Cum levis Aonii ungula fodit aquas.

Nunc fruitur caelo, quod penitus ante peribat.

Et nitidas stellas quinque decemque micat.

Phoenix ce-
lestis.

Haccine ex Nasone notitia fulcitur sententia Dominici Gaberti, & Philipp. Picinell. *Mund. Symbol. lib. 1. n. 407.* afferentium, Pegasi Asterismum. 15. stell. constantem, esse Coelestem Phœnicem; quod nusquam legi: maximè, quia *Pegasus* lucet stell. 20. secund. magnit. 4. tert. 4. quart. 9. quint. 3. uti videris apud *Clav. Constell. 19. & Galluc. lib. 5. cap. 22.*

Canis Pro-
cyon.

5 De Procyone, seu Cane Majore plura dicemus in *Ifagog. Jun. à n. 13.* dum de immisissis ab Aquilone etefijs in orbis refrigerium, loquamur: at prius hujus mensis oranda Ifagoge scitulà fabellà; unde consent & deliria comminifcentium & otiositas mentes minantium in pascua. Canis hic qui in caelo etiam leporinus, elanguit, quin in prædam pedem movere possit præ amore, ex stella visa, cum iret in caelum. Fabula sic refertur. Olim summa amicitia inter astra & homines intercesserat, quanvis summa distantia; qua delebatur è cordibus amicitia. Ut aliquid scirent mortales de Superis amicis, utpotè curiosi de rebus coelestibus; vel an stellæ Auroræ lachrymis sublunarium plorarent calamitatem; in quadam angustia iratæ vel deploratæ fortunæ, missus ab hominibus in firmamentum, seu stellatam Iphæram, nuncius Canis elegans locutulejus, cursu aliger: qui quidem illuc exerta lasitudine linguâ, fervore ac longo itinere ardens, faustè pervenit. Acceptus benevolentia & exceptus regiè: cui casu occurrit virgo honestissima, venustissima foemina, stella lucida, vocata *Regia Tauri*: aliàs *Oculus Tauri*, quam Taurus adamaverat ut pupillam oculi. Visa à Cane, magis flagravet; amore scilicet: quapropter cogitavit ducere, consentiente Tauro patre: cui Canis secretò ad auriculam dixit audacem cogitationem. Taurus ausu percitus quasi spiculus, mugiens & calcitrans motà auriculâ pepulit, dicens: *Oculus meus Cani? Ægrè Canis repullam tulit, sed sine latratu Tauro respondit: Per Jovem, si non oculus, exinde erit auricula Cani.* Unde in patrem averfio, maximè cum nequiret è corde flammam amoris sopire, cum tabescens exarderet: tuncque ab Aquilone petijt; quod vel tolleret pectoris ignem, vel saltem flabellis refrigeraret. Aquilo, esto jaceret in regia Æoli, gravi vulnere accepto ab ætate, & penè deficiens, misit filios suos Etefias (de quibus supra, *n. 2. & Ifag. Jul. n. 12.*) ut levarent flatibus Canis ardorem, ne flammam in terras è caelo vomeret; immò linguam recondideret in patuli oris vaginam: sitienter enim peribat stellam, quæ fastidiosè ab oculis Canis sese meditatò absconderat. Canis stuprum cogitabundus meditabatur in corde, votoque gauderet, dum stella Regia inopinatò apparuit; ni Luna, propter cornua Tauri cognata, deviarer audacem: qua de causa rabie percussus decrevit noctu latrare lucentem, maximè si descendere voluiffet ad Endymionem. Accersitus in levamen Æsculapius (renuit ire propter plagâ & stationis intemperiem, cum ipse ex quo ascendit in caelum, caveret ab igne, fulmine afflatus, etfi ibi coelestis medicus, & factus Ophiuchus, borealem teneret regionem) noluit itaque proficisci, ne in Austro ejus firma valetudo periret, discrimini exposita immò fortassè serpens ejus, virus quod glacie intra viscera continebat innoxius, calore vomeret, sicut in Ecpyrosi Phaetontica; de qua *Ovid. 2. Metam. Fabul. 1.*

Etefia ven-
ti.

Ovid.

*Quæque Polo posita est glaciali proxima serpens,
Frigore pigra prius, nec formidabilis ulli,
Incaluit, sumpsitque novas fervoribus iras.*

Canis Solis.

Sed pius in amicum Canem, sine periculo eum à febribus levare decrevit saltem per quadraginta dies, jubens toto hoc tempore mutare aera; ut qui rabie insanabili percitus gravabatur, parumper posset in subsidium atque refrigerium inflammatus respirare. Revaluit flatibus filiorum Aquilonis illis quadraginta diebus: at stimulatus in vindictam ab ignivomo Sole, qui articulum repullæ scivit & ægrè pertulit quicquid cum Cane gesserat *Taurus*; secum assumpsit in Orientem post sex menses, & orbem terreum impleverunt flammis. Hinc est quod *Procyon* nocuus haud sit; nisi quando cum Sole oritur. Tum ut canit *Joann. Jovian. Pontan. Uran. lib. 3.*

IovianPon-
tan.

*Miseros solvit cum corpore sensus,
Quos Procyon Solisque furens incenderit astus.*

Vide alia apud *Gallucium, Stoflerin, Firmicum, & Piccolom.* in *Junij Ifagog.*

6 De Virgine dicenda plura in *Ifagoge Augusti, à n. 1.* modò dumtaxat descriptionem Japhari Astronomi, qui etiam dictus *Albumasar, & lib. 6. de Signis, in fit: Hermes qui Ascalius à prima ætate docent, quod oritur puella Arabicè dicta Aderenosa; Persicè, Scedeido; idest, virgo munda, puella, virgo immaculata, corpore decora, cultu venusta, habitu modesta,*

desta, crine prolixo, manu geminas aristas tenens supra solum anleatum residens, puerum nutriens, ac jure pascens in loco, cui nomen Hebraea. Puerum dico, à quibusdam nationibus nominatum *Jesus*, significantibus *Issa*, quem nos Gracè *Christum* dicimus. Oritur cum ea virgine, ut eidem folio insidens, nec attingens, pariter & stella arista, que finis est serpentis secundi: deinde caput *Cervi*, & caput *Leonis*. Juxta *Indos* puella virgo velo albo, & pannis antiquis induta: in manu ejus facies, utero, manique deprehensa, stans in medio formosa myrri, volens ad domos parentum & amicorum ire vestimenta questum, & monilia. Hæc & alia ex varijs AA. præmissi, *Tom. 6. T. 1. à num. 58.* Videlicet. Quomodò ita figuretur, præter dicenda de *Vesta*, *Virgine-Matre* cum puero in ulnis, *6. Mart. num. 8. & 27. num. 27.* occurrit, quod refert *Berchorius lib. 14. Reductor. cap. 51.* de imagine *Virginis-Matris* cum ubere carneo. Sanè inter mirabilia singularissimum portentum.

7 Oriente *Aquario*, occidunt *Centauri* cauda, frons *Hydrae* & collum. *Arat. & Hygin.* de quorum constellationibus in *Jun. & Septembr.* *Januarius*, cujus signum *Aquarius*, uti diximus, dictus est inter Romanos à *Jano*, *Janus* à *Janua* (quam ridiculum!) quia *Januarius* limen & janua anni est. Bifrons pingitur pro anni introitu & præcedentis exitu. *Isidor. 5. Origin. cap. 31.* *Hieronym. in Ezech. 28. & Guilielm. Stuck, de Sacrific. Gentil. Janus. cap. 25.* Unde *Ovid. 1. Fastor. v. 65.*

Unde Janu-
arius?

Ovid.

Jane biceps, anni tacitè labentis origo.

Solus de Superis, qui tua terga vides.

Alij à successione temporis etymologiam derivant, quasi *Janum Eanum* ab eundo. Etiam ridendum. Ita *Cicero*, 2. de *Natur. Deor. Macrob. 1. Satur. cap. 9. & Cornific. 3. Etymolog.* in quibus delirantem exprimit cogitationem, citra vocum originem, & ultra idiomatum veritatem. *Januarius* dictum à *Jano* inconcussum apud AA. Latinos. Hinc ejus imago ipsè insignibus, quibus *Janus* ornabatur, uti in dieb. videbimus. Apud *Ægyptios*, sicut cæterorum mensium, erat imago *Januarij*, effigies *Rectoris Numinis*, seu *Prefidis Mensis* & coelestis Signi (de quo fusè 21. *Mart.* ubi agendum de *Zodiaci triadibus* continentibus in quaque statione anni *Matrem*, *Meitem* & *Potentiam* per varias figuras hieroglyphicè expressas) qui apud illos dicebatur *Genius Agathodæmon*, seu *Numen Averreuncanum*, in ministerium *Pantomorphæ* (cunctiformis) *Naturæ*. *Januarij* ergo *Rector* erat *Potentia Matris*, triados *Mendesæ*, quæ quidem erat habitu masculino (ut constat ex *Tabula Bembin. & Thesaur. Hieroglyph. Joann. Georg. Herbart*) titulo florifero *ophicyclopteromorpho* (idest, in formam alati serpentis in gyro) flammato, cum velo subtili coloris atri, binis aspidibus emergentibus: cujus in sinistra sceptrum, in quo insigne cucuphæ caput: dextrâ verò crux ansata, quæ signum apotropæum, scilicet, malorum volitantium expulsum. Hac enim formâ ostendebatur quicquid ad felicem germinum proventum erat necessarium, *Potentia* exequente quæcunque à *Mente* & præscripta & ordinata. Ita *Kircher. Oedip. Copr. p. 3. Mensa Isaac. Syntagm. 1.* Vide in ampliorè intelligentiam, quæ prælibavimus §. 4. *Prolog. à n. 8.*

Imago

Apud Ægy-
ptios.

8 In *Prolog. Galear. §. 4. à n. 5.* quid de numero stellarum & constellationum dixerunt *Prisci* studio præmissimus; prætermisimusque quicquid de novis invenerunt in *Polo Australi*, qui illuc ex *Arctico* navigarunt, & in chartis visa seu inventa protulerunt; quia illarum constellationum nec dicunt influxus, nec efformant diarium, ut possemus in *Ephemericibus* collocare. Nihilominus tamen, ne videatur incuria, vel nescientia, in obsequium curiositatis declarabimus, quod *Prisci* (& non ita *Prisci*) ignorarunt, vel præterierunt. In parte *Australi* ultra *Æquinoctialem* sunt constellationes (ubi supra præfata à celebrioribus *Astronomis*) & etiam varæ imagines meridionales à recentibus observatæ, quæ 17. sunt, dicunturque *Columba Noe*, *Piscis Dorado*, *Piscis volans*, *Crux* (*Hispanis, Crucevo*) *Chameleon*, *Musca*, *Triangulum Austrinum*, *Apis Indica*, *Pavo*, *Phœnicopterus*, *Grus*, *Indus*, *Pica Indica*, *Phœnix*, *Nubecula major*, *Nubecula minor* & *Hydrus*. Metricè apud *Joann. Henric. Alstedium. Encyclop. lib. 17. Uranometr. p. 1. cap. 13.* (Etfi *Jacob. Baritchius* in *Tabul. Rudolphinis*, duodecim tantum constellationes novas delignet, prætermisissis quinque.)

Stelle &
novæ Con-
stellationes.

*Nuper nauta decem septem astra hæc vidit ad Austrum:
Noachus, Dorado, Volans, Crux atque Chameleon,
Musca, Trigonus, Apous, Flamengo, Pavoque Grusque,
Indus, Pica loquax, Phœnix, Nubecula, Hydrusque.*

Alsted.

Unde modò numerantur 65. constellationes, cum pridem duntaxat 48. noscerentur: crevit ne numerus stellarum usque in 322. cum à *Veteribus* cognitæ tantum 1022. uti diximus